

ŻYCIE WANGELIA

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 21,33-43 * 08.10.2023

(631)

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: «Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał. Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. Lecz rolnicy, zobaczywszy syna, mówili do siebie: „To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo”. Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?» Rzekli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze». Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: „Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach”. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce».

W dzisiejszej przypowieści Bóg porównany jest do gospodarza zarządzającego swoją winnicą. Gospodarz uczynił wszystko, aby plon był jak najlepszy – otoczył winnicę murem, wykopał tłocznię, postawił wieżę. A jednak nie doczekał się spodziewanych owoców, pomimo wielu wysiłków i prób ze swojej strony. Co więcej – został praktycznie wygnany ze swojej winnicy przez ludzi, którzy sami chcieli nią zarządzać. Tak samo jak ten gospodarz działa Bóg – stworzył człowieka na swoje podobieństwo, ofiarował mu cały świat, przeznaczył dla niego Królestwo Boże. Czynił znaki, posyłał proroków, a na koniec swojego Syna. Ludzie jednak nie rozpoznali Go, nie chcieli przyjąć Jego wartości, zmienić swojego życia, a na końcu skazali Go na śmierć. Wyrzucili Boga ze swojego życia. Nie zrozumieli, że tylko Jezus może być tym kamieniem, na którym budowanie ma sens. Trzeba przyjąć prawdę, że Jezus musi być fundamentem wszystkiego, co budujemy tu, na ziemi. I że wszystko co zbudujemy bez Niego, prędzej czy później runie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy mam świadomość, że Bóg-Stwórca jest zarazem Panem tego świata – owej winnicy, do której posłał swego Jedyne Syna? Jak ja przyjmuję Jezusa? Jak często z Nim rozmawiam i czy jest to język miłości?

Do wykonania: W tym tygodniu będę często modlił się tymi słowami: Dziękuję Ci Boże za Syna Twojego, Którego posłałeś do nas i Który jest z nami i wśród nas.

KALENDARZ LITURGICZNY

09.10 (poniedziałek) Wspomnienie bł. Wincentego Kadłubka, biskupa

Wincenty urodził się w Karwowie pod Opatowem około roku 1160. Studiował w Paryżu i w Bolonii. Został kapłanem diecezji krakowskiej, a z czasem prepozytem kolegiaty sandomierskiej i biskupem krakowskim. Po dziesięciu latach rządów zrzekł się biskupstwa i wstąpił do klasztoru cystersów w Jędrzejowie, gdzie zmarł 8 marca 1223 roku. Był pierwszym Polakiem, który opisał dzieje narodu w Kronice polskiej. On też wprowadził w 1215 zwyczaj palenia wiecznej lampki przed tabernakulum. Pierwsza taka lampka zapłonęła w kaplicy Najświętszego Sakramentu w Katedrze na Wawelu.

10.10 (wtorek) Wspomnienie bł. Marii Angeli Truszkowskiej, dziewicy

Bł. Maria Angela (Zofia Kamila Truszkowska herbu Trzaska) urodziła się w Kaliszu 16 maja 1825 roku. Od dzieciństwa była wrażliwa na potrzeby Kościoła i bliźniego. W roku 1854 jej kierownikiem duchowym został o. Honorat Koźmiński, kapucyn. Przy jego pomocy założyła Zgromadzenie Sióstr Felicjanek. Po powstaniu styczniowym Zgromadzenie przeniosło się do Krakowa i tutaj rozpoczął się jego szybki rozwój. W roku 1869 matka Maria Angela z powodu utraty słuchu ustąpiła z urzędu przełożonej generalnej i dalsze lata spędziła na modlitwie i staraniach o zatwierdzenie Zgromadzenia. Zmarła 10 października 1899 roku. Została beatyfikowana w roku 1993 przez papieża Jana Pawła I

11.10 (środa) Wspomnienie św. Jana XXIII, papieża

Angelo Giuseppe Roncalli urodził się we wsi Sotto il Monte, w prowincji Bergamo we Włoszech 25.11.1881 roku. Mając 11 lat wstąpił do seminarium diecezjalnego, a następnie ukończył studia w rzymskim Seminarium Papieskim. W 1904 roku został wyświęcony na kapłana i pełnił obowiązki sekretarza biskupa Bergamo. W 1921 roku rozpoczął posługę w Stolicy Apostolskiej jako przewodniczący Rady Głównej Papieskiego Dzieła ds. Rozkrzewiania Wiary na terenie Italii; w roku 1925 został wizytatorem apostolskim, a następnie delegatem apostolskim w Bułgarii, a od 1935 r. w Turcji i Grecji. W roku 1944 został mianowany nuncjuszem apostolskim we Francji. W roku 1953 otrzymał godność kardynalską, a także tytuł patriarchy Wenecji. W 1958 roku został wybrany papieżem po śmierci Piusa XII. W czasie swojego pontyfikatu zwołał Synod Rzymski, ustanowił komisję dla rewizji prawa kanonicznego, zainaugurował Sobór Watykański II, ogłosił osiem encyklik, z których najważniejsze to "Mater et Magistra" oraz "Pacem in terris". Zmarł w Rzymie 3 czerwca 1963 roku. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym w 2000 roku, razem z papieżem Piusem IX. Kanonizowany, wraz z Janem Pawłem II, przez papieża Franciszka w niedzielę Miłosierdzia Bożego, 27.04.2014 roku.

12.10 (czwartek) Wspomnienie bł. Jana Beyzyma, prezbitera

Jan urodził się 15 maja 1850 roku w Beyzymach na Wołyniu. Po ukończeniu gimnazjum w Kijowie w 1872 roku wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. 26.07.1881 w Krakowie przyjął święcenia kapłańskie. Przez wiele lat był wychowawcą i opiekunem młodzieży w kolegiach Towarzystwa Jezusowego w Tarnopolu i Chyrowie. W wieku 48 lat podjął decyzję o wyjeździe na misje. Początkowo o. Beyzym miał jechać do Indii, ale nie znał języka angielskiego. Udał się więc na Madagaskar, gdzie językiem urzędowym był francuski, którego Beyzym uczył się już w Chyrowie. Tam oddał wszystkie swoje siły, zdolności i serce opuszczonym, chorym, głodnym, wyrzuconym poza nawias społeczeństwa; szczególnie dużo uczynił dla trędowatych. Wyczerpany pracą ponad siły, o. Beyzym zmarł 2.10.1912 roku

13.10 (piątek) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Honorat Koźmiński (Florentyn Wacław Jan Stefan Koźmiński) urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. W roku 1848 wstąpił do Zakonu Kapucynów w Warszawie i w roku 1852 otrzymał święcenia kapłańskie. Był cenionym kaznodzieją, poszukiwanym spowiednikiem i kierownikiem dusz oraz popularnym pisarzem religijnym. Założył wiele zgromadzeń zakonnych, przede wszystkim bezhabitowych. Przez całe życie dokładał starań, by dać poznać ludziom miłość Boga do człowieka. Zmarł w Nowym Mieście nad Pilicą 16 grudnia 1916 roku.